

eMotanice

Číslo 1/2017 , vyšlo 3. 3. 2017

KDE SE SDÍLÍ ČAS, PROSTOR, ÚZKOST I NADĚJE

Síť pro rodinu (dříve Síť mateřských center) zahajuje celoroční kampaň „Rodina nemusí jít do prčic“ u příležitosti 25. výročí otevření prvního mateřského centra v České republice a 15. výročí založení Sítě pro rodinu. Kampaň upozorňuje na důležitost rodiny pro každého jedince i pro celou společnost, a to navzdory tomu, jak se současná rodina proměňuje a rozpadá. Statistiky ukazují, že rozvodem v Česku končí téměř polovina manželství (47,8%). V průměru manželství vydrží 13 let. „Role jednotlivých členů rodiny se proměňuje, ale přesto by měla zůstat dle slov profesora Zdeňka Matějčka společenským, kde se sdílí čas, prostor, úzkost i naděje, kde se soužitím všichni učí pro život, kde všichni dávají i přijímají, kde formují svou osobnost a mají možnost zrát k moudrosti a kde podstatnou složkou všeho je vzájemně sdílená a působená radost. Vytvářet takové společenství není snadné, přesto nechceme rezignovat,“ zdůvodňuje zaměření kampaně Rut Kolínská, prezidentka Sítě pro rodinu.

Představujeme – Zuzana Štefaníková

V Klubičku sa môžete stretnúť aj s našou poriadkumilovnou Zuzkou, ktorá rozdáva úsmevy na každú stranu. Prináša radosť, dobrosrdečnosť, kreativnosť, pochopenie, úsmev a potešenie. Voľný čas rada trávi s priateľmi pri kávičke. Detičky ma veľmi rada aj napriek tomu, že jej občas nerozumejú. Napr. : "Teto, ty asi mluviš anglicky, pretože ja ti vôbec nerozumím". Napriek tomu, že rozpráva slovensky.

Mluviš slovensky, takže pochádzaš ze Slovenska, odkud přesně?

Pochádzam z východného Slovenska, konkrétne okres Bardejov, z krásnej malebnej dedinky Stulaň. Mám dve sestry, ktoré sú odo mňa staršie. Najstaršia je Ľudmila a druhá je Valéria. Moje rodinné korene pochádzajú z tej istej dediny.

Ale nyní žiješ v Kroměříži, je to tak?

Áno, žijeme v Kroměříži.

Před šesti měsíci ses vdávala, tvůj manžel pochází také ze Slovenska? Žije tady s tebou?

Můj manžel pochádza tiež z východného Slovenska a pracuje v Českej republike, konkrétne v Zlíne. Bývame v Kroměříži. Mesto sa nám páči pretože, všetko máme po ruke, ako je lekár, obchod, práca, úrad... Cez víkend môžeme ísť na prechádzky, či už je to do Podzámockej záhrady, prípadne okolo Moravy a pod.

Co tě přivedlo do České republiky? Konkrétně do mateřského centra Klubičko?

Začalo to približne pred rokom, môj manžel ma požiadal o ruku, rozhodovali sme sa kde pôjdeme bývať, keďže on už pracoval v Českej republike a ja som končila vysokú školu. V škole som sa náhodne dozvedela o programe Erasmus. Podala som si žiadosť na absolventskú stáž do zahraničia. Najprv som začala hľadať v meste Kroměříž. Posielala som žiadosti do základných a materských škôl, odtiaľ sa mi neozvali, začala som posielat do materských centier a jedno z nich bolo aj materské centrum Klubičko. Najprv mi odpísali, že nemajú pre mňa miesto a asi o mesiac sa mi ozvala pani Bradová, či už mám zaistenú stáž. Nemala som a po pár emailoch sme sa zhodli na schôdzke, kde sme sa dohodli, že si ma zoberú. A som tu ☺.

Jak vypadá tvůj pracovní týden?

Moja pracovná náplň tu v Klubíčku, pozostáva pri vypomáhaní, koordinovaní detí pri ich realizácii edukačných aktivít v priebehu celého týždňa. Začínam od pondelka a končím v piatok. Pondelok začínam v anglickej škôlke s Evičkou a Vierkou. Utorok poprvé bez maminky s Lenkou a Dankou, poobede sa nachádzam v družine. V stredu a štvrtok som v družine s Evičkou a Miškou. Piatok končím anglickou škôlkou s Luckou a Ivonou.

Práci s dětmi máš ráda, naplňuje tě?

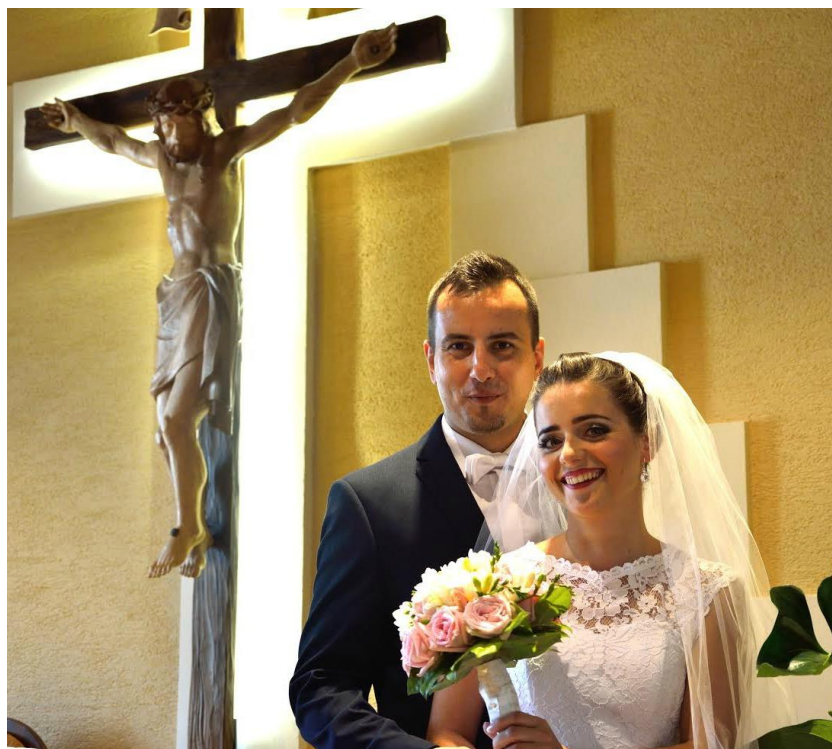
Samozrejme mám rada prácu s deťmi, kebyže nemám rada deti, tak by som túto prácu nedokázala vykonávať. Niekedy je to s deťmi veľmi náročné, ale ako sa hovorí: trpezlivosť ruže prináša, preto je potrebné mať s deťmi trpezlivosť a je potreba ich vychovávať a vzdelávať, aby sme ich posúvali ďalej v živote. Áno, naplňuje ma to.

Před 10 lety ti bylo 15. Je to věk, kdy se rozhodujeme o našem zaměstnání. Už tehdy jsi chtěla pracovat s dětmi?

Áno, preto som nastúpila na Pedagogickú strednú školu a ďalej pokračovala aj na Vysokej škole.

A kde se vidíš za 10 let?

10 rokov je pre mňa ďaleka doba. Dúfam že za desať rokov budem mať zdravú, požehnanú rodinku. Boli by sme radi, kebyže máme svoje deti a počet detí závisí od podmienok, ktoré sme schopní obaja zabezpečiť, pre ich plnohodnotný život. Samozrejme dúfam že budem mať prácu, ktorá ma bude naplňovať.

Mluvíš o požehnané rodině...a cítím z tebe, že máš spoustu věcí spojeno s Bohem. Cítím to správně?

Áno, cítim. Keďže aj moji starí rodičia a rodičia sú pokrstení, tak aj ja som pokrstená v katolíckej viere. Mojm rodičom môžem ďakovať za život aj za výchovu, ktorú mi dali. Celý život ma viedli vo viere, samozrejme chodenie do kostola, na omše Ako mladý človek som nechápala, prečo musím chodiť do kostola na omše. Prišla som na to, až na vysokej škole, kde som mala veľmi dobre spolužiačky a lektorov, ktorí ma bližšie priviedli k Bohu. Rodičia mi nevedeli vysvetliť, prečo mám robiť to, čo nám viera hovorí, teraz tomu chápem. Deti v minulosti sa toľko nepýtali, ako sa pýtajú dnešné deti a rodičia musia hľadať odpovede na ich otázky. Bohužiaľ vtedajšej dobe to bolo zložité, ale dnešná doba ponúka veľa príležitostí, ako si to nájsť. Človek ma slobodnú vôľu a je to iba na ňom, ako sa rozhodne.

Zuzanko, jak tráviš svůj volný čas?

Volný čas rada trávim so svojím manželom, či už to je pri kávičke v pohodlí domova, alebo ideme na prechádzku do okolia, v ktorom sa nachádzame. Chodíme na hory, prechádzky, bicykle, tanec, prípadne teraz v zime radi trávime čas na korčuliach¹, či už je to na rybníku alebo na zimnom štadióne. Prípadne, keď prídem veľmi unavená z práce, tak si ľahnem na gauč a niekedy sa mi podarí, že zaspím a spím až do rána. Vo voľnom čase rada čítam.

Jaká knížka ti teď leží u postele?

Momentálne mám rozčítané knihy: Chatrč, Tančící skály a Milovanej princeznej, taktiež nemôžem zabudnúť na Bibliu.

¹Korčule - brusle

A co tvůj oblíbený film?

Moje oblíbené filmy: Návrh, Účetník, Dáma ve zlatem.

Říkáš, že ráda tancuješ. Tancovala si už jako malá holka?

Myslím si že áno, pretože moje mamka so mnou tancovala, už keď som bola v jej brušku a možno preto som začala tancovať vo folklórnom súbore Topľan.

Tancuješ v souboru i dnes?

Dnes už v súbore netancujem, ale tancovala som 12 rokov. Začala som na základnej škole, pokračovalo to cez strednú školu a aj vysokú školu. Môžem povedať, že to bol môj druhý domov. Bolo to pre mňa také odreagovanie, či už po psychickej alebo fyzickej stránke, keďže stredná a vysoká škola bola pre mňa náročná. Súbor začínal o 5 a končil o 9 hodine večer. Po súbore sme mali zvyk si sadnúť a pokecať, čo sa udialo počas týždňa.

Neměli jste žízeň, při takovém povídání?

Mali.

A co jste pili?

Vod(k)u.

Líbil se Ti tam nějaký kluk?

Páčil, všetci mali niečo do seba, ale predsa len ten jeden bol niečím výnimočný a bol to môj muž.

Co máš na sobě ráda, čeho si na sobě ceníš?

Cením si usmievavosti, ľudskosti, pochopenia, priamosti, tolerantnosti, aby sa ľudia v mojej prítomnosti cítili príjemne. Mám rada na sebe, že viem byť priama bez okolkov, všetko hovorím na rovinu. Snažím sa podporiť ľudí, aby svoj život nebrali tak vážne, aby niektoré veci zobrali s takým nadhľadom. Keďže som veriaca, často niektoré neriešiteľné situácie pre mňa, nechávam na Pána, nech to rieši.

Je něco, co bys na sobě chtěla změnit?

Možno sa potrebujem ešte veľa učiť, čo sa týka výchovy a vzdelávania detí, keďže som ešte pomerne mladá. Človek sa neustále vzdeláva a vo mne sú určite veci možno moje zlovyky, ktoré si ja sama neuvedomujem a ešte potrebujem čas, aby som si to sama uvedomila. Chcela by som zmeniť moju lenivosť. Musím poďakovať môjmu manželovi, že ma v tej lenivosti nepodporuje, ale že ma ťahá von na prechádzky, na hory, na bicykel napriek tomu, že sa mi nechce. Ja to veľmi na ňom oceňujem, pretože máme krásne spoločné zážitky.

V Kroměříži žijete půl roku. Máš své oblíbené místo?

Moje oblíbené miesto v Kroměříži je momentálne v kostole. V kostole sa cítim veľmi príjemne skoro ako doma.

Jaké máš oblíbené jídlo?

Zjem skoro všetko, nemám rada knedlik.

Poslední otázka. Velmi se mi na tobě líbí tvé náušnice. Odkud je máš?

Náušnice dostávam od manžela.

Zuzko, děkuji za rozhovor (bs).

Příměstské tábory 2017

Termín	Název tábora	Typ tábora	Věk dětí	Vedoucí lektor	Cena tábora/Kč
10. - 14. 7.	Dobrodružství s pejskem a kočičkou	hravý	3-4	Lenka Hašpíková	1950,-
17. - 21. 7.	Tajemná zahrada - tábor v Květné zahradě	poznávací	7-9	Petr Hudec	1950,-
24. - 28. 7.	Emušáci - hrajeme si, tvoříme a pečeme	tvořivý	5-8	Věrka Škopová	1950,-
31. 7. - 4. 8.	Tábor s prvky Montessori	s prvky Montessori	4-8	Pavčina Švecová	1950,-
14. - 18. 8.	Tvoříme s prasátkem Pepinou - s angličtinou	tvořivý s angličtinou	4-6	Hanka Šmídová	1950,-
21. - 25. 8.	Sportovní tábor - akce a sport	akční	8-11	Jaroslav Svoboda	1950,-

Přihlášky přijímáme v online rezervačním systému na webu Klubíčka www.klubickokm.cz. Podání přihlášky neznámá, že je dítě přijato. Koncem měsíce března budete emailem vyrozuměni, zda dítě bylo přijato či zda je vedeno jako náhradník. **Termín a čas podání přihlášky nejsou kritériem přijetí.**

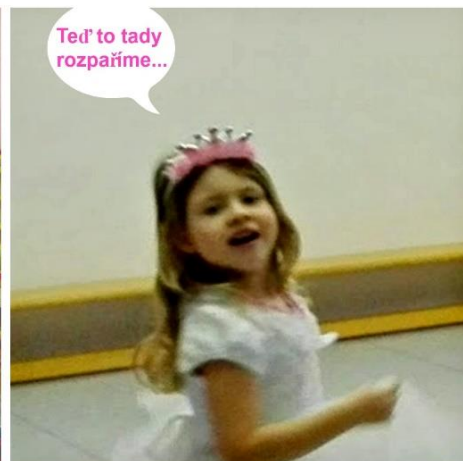
Kritéria přijetí: věk dítěte dle popisu tábora / dítě opakovaně využívající služeb Klubíčka / uhrazení tábora dle fakturačních údajů.

Výjezdové tábory 2017

Termín	Název tábora	Typ tábora	Věk dětí	Vedoucí lektor	Cena tábora/Kč
1.-7.7.2017	Cesta kolem světa za Pepkem námořníkem – Rusava (tábor pro rodiny s dětmi)	dobrodružný	3-9 let	Věrka Škopová, Danka Vejvodová, Renata Cveková	3500,- Kč/dospělý 3300,-Kč/dítě
6.-12.8.2017	Stanový tábor pod vrškem – Horní Bečva (pro děti)	dobrodružný	7–15 let	Marta Medejewski, Bohdana Sonet	3500 Kč

Vrchol společenské sezóny...plesy a karnevaly v Klubičku

Jak je Klubičko zelenější a zelenější

Zelená je barva přírody a také „vědy“ cloumající poslední dobou naším svědomím – vědy zvané Ekologie. Jsem velmi ráda, že slova ekologický a environmentální přestávají být „sprostá“ ©. I Klubičko se začíná čím dál tím více zelenat a to i díky spolupráci se Spolkem Barbořice. Velkým úspěchem letošního roku na poli ekologickém je bezesporu získání dotace Zlínského kraje v programu RPO4-16 Podpora ekologických aktivit v kraji v roce 2016 na realizaci projektu Eko klubík. Velmi děkujeme za tuto finanční podporu. Neméně významné je pak zapojení Dětské skupiny do Mezinárodního programu Eko školka, popisovaného v samostatném článku.

Eko klubík je volnočasová aktivita a současně environmentálně orientovaný výukový program pro děti předškolního věku a jejich rodiče. Jednou týdně se tým lektorek (maminek a členek Spolku Barbořice) setkává na 4 hodiny dopoledne s dvanácti dětmi. Děti se baví, hrají si a vzdělávají. Vždy je klubík tématicky zaměřen. Naší snahou je, aby se děti více přiblížily naší druhé mamince „Přírodě“ a přirozeně ji milovaly. Děti si převážně venku užívají v klubíku svého bezstarostného dětství – tedy lítačky, válečky, babračky či patlačky, a to v prostředí nejpřirozenějším – což jsou zahrady, pole a lesíky. Současně jsou jim velmi citlivou a přirozenou formou a s ohledem na jejich věk předkládány informace rozšiřující jejich přírodovědný přehled a prohlubující jejich vztah k prostředí, ve kterém žijí a vyrůstají. Po domácím obědku sněženém většinou na lavičce venku vracíme rodičům děti unavené a špinavé, ale troufám si říct, že šťastné a o něco vzdělanější a uvědomělejší. Od září do prosince bylo naplánováno 16 témat. Od ledna do května pak dalších 16. Podrobnější představení lze nalézt v metodice (výukový materiál použitelný pro další organizace i širokou veřejnost), která je umístěna elektronicky na webu spolků Klubíčko Kroměříž a Barbořice. Archivována je i tištěná verze metodiky a fotokniha jako doplňující ilustrační materiál. (vh)

Eko klubík

Takový normální den šestinedělky

V době, kdy se pokouším o napsání příspěvku pro Motanici, jsem tak zvaná šestinedělka, tedy mám doma velmi malé miminko a jsem na mateřské „DOVOLENÉ“. Slovo „nedělka“ je údajně odvozeno od slova nedělat, tedy šestinedělka by měla po porodu 6 týdnů nic nedělat – jen se starat o miminko. A slovo dovolená je odvozeno od slova dovolit si, tedy třeba dovolit si nic nedělat.

Rozhodla jsem se popsat jeden z mých dnů, abychom se mohli všichni zamyslet nad tím, že jsme se jako lidstvo ve výkladu mnoha pojmů někam posunuli a nechám na každém z vás, aby popřemýšlel, zda dobrým či špatným směrem.

Takže zde stručně jeden z mých dnů v šestinedělí na mateřské „DOVOLENÉ“:

2:00 kojení, 6:00 kojení, 7:15 budí mě prostřední z mých třech dětí a vyžaduje uvařit mléko, vařím mléko a čaj pro starší dcerku, 7:30 kojení, 8:00 chystám snídani pro sebe a dvě děti, honím děti po bytě a snažím se, aby se vyčuraly, oblékly, umyly, učesaly, vyčistily si zuby a nasnídaly se, samozřejmě kladou jako obvykle silný odpor, protože si potřebují hrát, snažím se umýt sebe, jít na WC, obléct se a mezi tím vším přebaluji 2x pokakané miminko a peru od nejhoršího látkové

plínky, které používám, 9:00 se mi s vypětím sil podaří nachystat obě starší děti, abychom mohli jít do školky (jejich věci do školky mám samozřejmě nachystané už z předchozího dne), oblékám poslední zimní vrstvy, strčím dcerky za dveře a oblékám miminko a sebe, je mi horko...9:10 vyrážíme z domu s koloběžkou na které jede starší dcerka a se skejtem upevněným na kočárku pro prostřední dcerku, kočárek je docela těžký, takže je mi horko stále, 9:30 dofuním ke Klubičku a snažím se rychle vysléct obě děti, abych je konečně odevzdala do školky, ještě že chodí do dětské skupiny, kde mi odpustí, že dorážíme až na svačinu, 9:45 mě oslovuje Marcelka, zda nechci kafe, CHCI...vyslékám miminko a jdu do kanceláře, 10:00 kojím a současně popíjím kafičko a probírám s holkami pracovní i lidské záležitosti v poměru tak 50 na 50, řešíme dotace, školení, miminka, hovinka, přepracování, baví mě to, 11:00 musím letět na měsíční prohlídku s miminkem, oblékám ho i sebe a na chodbě potkávám dcerky, ta mladší jak mě spatří řve, je po školce, oblékám s řevem i ji a beru si ji sebou k doktorovi, starší našťestí zůstává, takže opět tlačím těžkotonážní kočár a je mi horko, 12:00 zpocená dorážím k doktorovi, po cestě slibuji dcerce žvýkačky, aby přestala řvát, u doktora vše ok, pracuje tam moje mamka, tak je to pohodlné, 12:30 přebaluji pokakané miminko a kojím u doktora a jíme polévku, co babička nesnědla na oběd, 13:00 vyrážíme domů, zase je mi horko, jak tlačím těžký kočár, kupujeme žvýkačky, 13:30 hurá jsme doma, vyslékáme se a přebaluji pokakané miminko, 14:00 usínají obě děti skoro současně, to se nastává tak často, tak se pouštím do práce, dám práť prádlo, posbírám a poskládám to ze včerejška, uvařím zapečenou brokolici se sýrem, brambory a česnekovou polévku, vyřídím pár telefonátů, kamarádka s kterou řeším dotace, píše: "Adélka mi právě zhltna železnou kuličku, no aspoň mám hned jasno v prioritách", 15:45 budím dcerku, vařím mléko, dávám ji brokolici, kojím miminko, přebaluji, přesvědčuji, že musíme do školky pro starší dceru, oblékám všechny, 16:15 vyrážíme opět směr Klubičko, opět funím a je mi horko, v Klubičku se dcerka nechce oblékat, řve, že nemůže najít plyšáka, co si ho ráno vzala do školky, miminko taky řve, je mu asi horko, já supím, 16:45 vyrážíme z Klubička s řevem, starší dcerka se veze na skejtu, takže opět tlačím těžkotonážní kočár a mladší se vrhá na koloběžce do silnice, neustále řvu STŮJ, 17:15 jsme konečně zase doma, vyslékáme se, kojím, 17:30 přijíždí z práce manžel, nají se, umyje a hraje si s dětmi, já jsem vážně unavená, 18:00 vyřizuji maily, věším prádlo, jím, vařím kafe a jiné fajn záležitosti, 19:30 kojím a v tom přichází vrchol dne, mladší dcera se sápe na křeslo, to padá na stolec i s dcerkou a stolec padá malému miminku na hlavu, panikařím, krev se objevuje našťestí jen u mladší dcerky, rozrazila si pusku, zuby má našťestí všechny, horší je to v případě miminka, objevuje se na malé hlavičce boule, jedeme do nemocnice, hospitalizují nás, vyšetření našťestí slibuje, že by to nemuselo být tak vážné, 21:00 jsem ubytovaná na nemocničním pokoji a přemýšlím, co bude, probírám s manželem, kdo se postará o starší děti, manžel zůstává s nimi doma, píše kamarádce „zlatá vaše zhltnutá kulička“, kojím, miminko usíná, tajně doufám, že nebude blinkat nebo tak něco, o přebalování se už ani nezmiňuji, prostě nakakané je v plince po každém kojení, do půlnoci nespím a pozoruji miminko, zda dýchá a je v pořádku, 00:00 kojím. Tím končí můj takový normální den šestinedělky. Jinak samozřejmě, když má člověk tři děti, tak mateřská je spíš šichta, která není odměněna mzdou, ale něčím mnooohem lepším. Bezmeznou láskou tvorečků, kteří vám po večerech mohou říct např: „Maminko, víš jak bylo v té pohádce, že jejich srdce budou na vždy spolu? Tak ty naše budou taky na vždy spolu, že ano?“ (vh)

Do diáře

17. 3.	Pá	Beseda: Faktory ovlivňující spokojenost u porodu
21. 3.	Út	Beseda: Prevence rakoviny prsu: Mamma HELP (Knihovna Kroměřížska)
7. 4.	Pá	Workshop: Být MAMINKOU
18. 4.	Út	Přednáška: Drogy v rodině - a co s tím?
21. 4.	Pá	Beseda: Doma s malými dětmi – inspirováno Montessori

Naplňme sny Kačky aneb prosba závěrem

Naplňme sny Kačky

Tak zní název veřejné finanční sbírky pro děti Kačky Gašpárkové, která několik let zápasila s těžkou nemocí.

Bojovala tvrdě a všemi prostředky, avšak svůj boj prohrála v pouhých 39 letech.

Kačka žila ráda a chtěla být užitečná. Vždy kolem sebe rozdávala úsměv, radost a neutuchající optimismus.

I přes bolest prožívanou v souvislosti s nemocí, snažila se ochotně pomáhat všude, kde bylo potřeba a hledala cesty a prostředky jak ztlumit bolest druhým.

Kačka milovala svoji rodinu, rozesmáté tváře dětí i manžela, které jí přinášely pocity radosti, štěstí a obrovskou vůli žít.

Tak jako každá maminka milující své děti chtěla pro ně vše nejlepší,

připravit jim krásné dětství a poskytnout možnost rozvíjet své talenty a nadání.

Děti Míša, Maruška a Říša jsou malé ale jejich potřeby jsou velké a s věkem dále porostou, pro jediného rodiče nebude lehké jejich potřeby, přání a touhy naplnit.

Naplňme sen Kačky, udělejme pro Míšu, Marušku a Říšu dny i budoucnost krásnější a přispějme jim.

Můžeme pomoci jednorázovým nebo pravidelným příspěvkem na
ČÍSLO TRANSPARENTNÍHO ÚČTU

2101138112/2010

Na výši částky nezáleží, ceníme si každého projevu solidarity.
Jménem rodiny, dětí a Kačky.....DĚKUJEME.

Citace z jednoho z posledních mailů Kačky:

....moje dny jsou někdy lepší, někdy horší.... vžayeky se ale najde něco, pro co byl ten den krásný...."